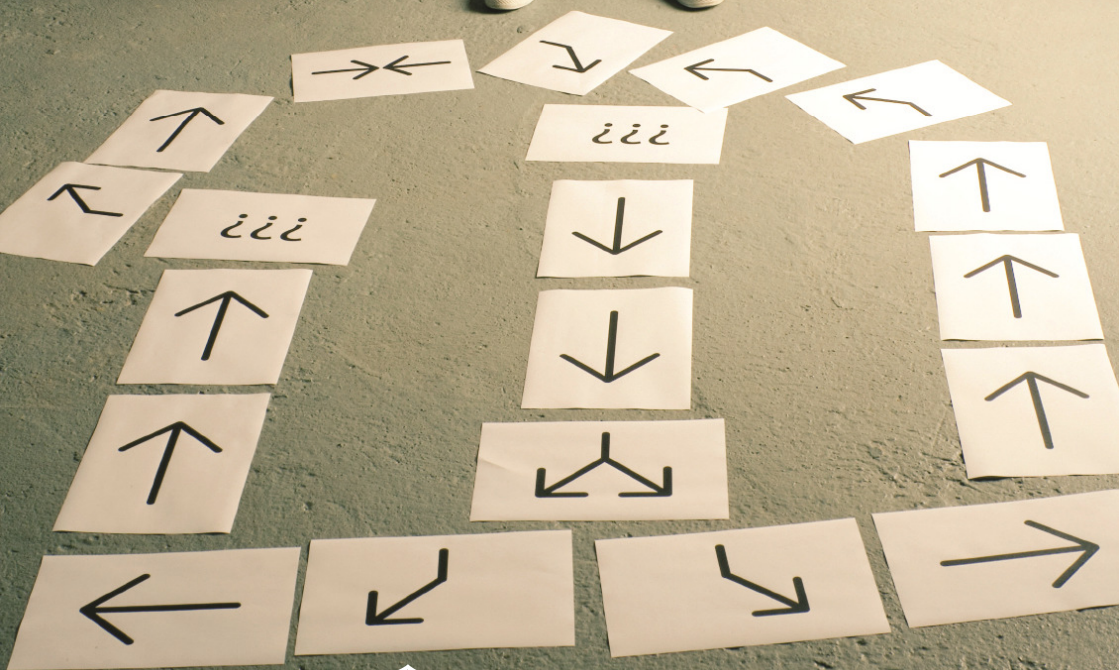

CĂLĂTORIE în DIRECȚIA CORECTĂ

Gânduri despre
UCENICIZARE
pentru tineret

CĂLĂTORIE
în
DIRECȚIA
CORECTĂ

Gânduri despre ucenicizare
pentru tineret

Copyright © Eurasia Discipleship Ministries 2009
Gustavo Crocker, Ed Belzer, Clive Burrows, Tim Evans, Jayme
Himmelwright, Kyle Himmelwright, Todd Waggoner și Sabine
Wielk.

Titlul original în limba engleză: *A Journey in the Right Direction:
Thoughts on Discipleship for Youth.*

Ediția în limba română publicată de:
O.C.E.A.D. Nazarineanul
Intrarea Viilor, Nr. 4, Sector 5
București, România

www.missionaleurasia.com

Traducere: Beatrice Chirilă și Simion Cristea
Corectură: Steluța Gocica
Coordonare: Jonathan Phillips

Toate citatele din Scriptură sunt din versiunea Dumitru
Cornilescu.

introducere

Creștinism. Sfințenie. Slujire. Sunt câteva întrebări comune în legătură cu aceste teme pe care mulți dintre noi le-au pus și au fost întrebați de către ceilalți. Câțiva dintre noi au stat și au reflectat asupra acestor întrebări și, cum este în fiecare caz, am sfârșit prin a avea mult mai multe întrebări decât cele de la început. Le-am notat și pe acestea pentru ca, împreună cu voi, să ne imbarcăm în această călătorie.

Ceea ce țineți în mâinile voastre este doar începutul. Acestea sunt câteva întrebări și începutul răspunsurilor. Ele nu sunt menite să fie complete sau să atingă orice aspect. Ele sunt doar pentru a te face să începi să te gândești. Și, împreună cu ceilalți care iau parte la această călătorie și cu ajutorul lui Dumnezeu, ne-ar plăcea să descoperim mai multe răspunsuri.

Nu este nici o prescripție despre cum să folosești acest material, dar probabil va funcționa foarte bine dacă studiezi întrebările și răspunsurile acestora împreună cu cei de lângă tine. Nu contează dacă vrei să faci asta stând în biserică pe scaun sau la o masă în cafeneaua ta preferată: depinde de tine. Tot ceea ce noi cerem este ca tu să cauți cu sinceritate și alte răspunsuri în afară de cele pe care noi le dăm aici și să continui să pui întrebări ale căror răspunsuri să-ți consolideze credința.

De asemenea, vrem ca tu să ne ajuți să dezvoltăm acest material. Dacă vrei să-l transformi într-un scenariu și să înregistrezi video, să-l faci ca într-un joc, să desenezi sau să ne scrii gândurile tale, ne-ar plăcea să vedem asta. Cu permisiunea ta, ne-ar plăcea să facem disponibile contribuțiile tale și altora. Scrie-ne într-un email gândurile tale, comentariile și ideile pentru a fi împărtășite cu ceilalți, la adresa journey@eurasiaregion.org și pentru postările celorlalți poți verifica la adresa www.eurasianazarene.org (link de resurse).

Fie ca Dumnezeu să ne dea curajul și perseverența ca de-a lungul călătoriei noastre să punem întrebările dificile și să ne dea deschiderea necesară să mergem acolo unde aceste căi ne vor duce.

*Camarazii voștri în călătorie,
Clive, Ed, Jayme, Kyle, Sabine, Tim & Todd*

CREȘTINISMUL

1. IMAGINEA DE ANSAMBLU

1.1 Cum este Dumnezeu	8
1.2 Povestea spusă de Biblie	10
1.3 Rolul jucat de Isus	12
1.4 Ce se întâmplă în final	14

2. SCOPUL BISERICII

2.1 Fiind o familie	18
2.2 Împărțirea harului	20
2.3 Conectând oamenii cu Dumnezeu	22
2.4 Reguli și relații	25

SFINȚENIA

3. CALITĂȚILE UNEI PERSOANE SFINTE

3.1 A-L căuta pe Dumnezeu cu tot ce avem	28
3.2 A-L căuta în modul tău personal	30
3.3 A-L căuta pe Dumnezeu în moduri diferite	33
3.4 A-L urma pe Dumnezeu în vremuri dificile	35

4. DISCIPLINELE SPIRITUALE

4.1 Scripturi: citirea și memorarea	38
4.2 Rugăciunea: vorbind și ascultând	40
4.3 Grupuri: mărturisire și legătură	43
4.4 Așteptare în liniște: tăcerea și postul	46

SLUJIREA

5. DE CE SLUJIM

5.1 Așa vrea Dumnezeu	50
5.2 Cu toții suntem copiii lui Dumnezeu	52
5.3 Dumnezeu are controlul	54
5.4 Suntem cu toții preoții lui Dumnezeu	55

6. CUI SLUJIM

6.1 Celor pierduți	58
6.2 Celor mai neînsemnați	59
6.3 Unii altora	61
6.4 Pământului	62

capitolul unu

CREȘTINISMUL: IMAGINEA DE ANSAMBLU

1.1 Cum este Dumnezeu

1.2 Povestea spusă de Biblie

1.3 Rolul jucat de Isus

1.4 Ce se întâmplă în final

de Jayme Himmelwright

1.1 Cum este Dumnezeu

Întrebare: Am auzit de Dumnezeu ca fiind descris în atât de multe feluri (iubitor, judecător, omniprezent, în cer, supraveghetor, în acțiune). În concluzie, cum este Dumnezeu?

Dumnezeu este dragoste. Toată natura lui Dumnezeu este dragoste. Să vă explic. Bine, urmează să aprofundăm puțin situația pentru un minut. În scopul de a iubi, trebuie să ai pe cineva pe care să îl iubești, corect? Prin Dumnezeu găsim aceste trei persoane (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt) care se iubesc una pe cealaltă (Ioan 17). Dumnezeu este cercul iubirii. Ceea ce înseamnă că întreaga ființă a lui Dumnezeu întruchipează dragostea. În orice caz, iubirea lui Dumnezeu nu este egocentrică. Acesta este motivul pentru care El nu se mulțumește păstrând această iubire pentru Sine. În schimb, iubirea lui Dumnezeu este întotdeauna în mișcare, iubindu-i pe ceilalți. Acesta este motivul pentru care El ne-a creat. Ne-a creat pentru a ne iubi. În iubirea Lui, Dumnezeu este în căutarea unei relații cu noi.

Dumnezeu este atât de mare că noi nu vom putea niciodată să-L definim cu adevărat cu gândirea și limbajul nostru limitat. Totuși, dragostea cuprinde toate trăsăturile Lui. Această dragoste este ceea ce-L separă pe Dumnezeu de orice altceva și îl face Sfânt. Trebuie să ne amintim că acest tip de dragoste nu este plin de emoții și sentimental. Aceasta este o dragoste care necesită dăruire și disciplină. Este o dragoste ce înseamnă adevăr (Romani 12:9).

Întrebări de discutat

1. Cum îl percepi tu pe Dumnezeu?
2. Îl înțelegi pe El ca fiind într-un singur fel (de exemplu, doar ca judecător) sau îl poți vedea în mai multe feluri?
3. Îl cunoști pe Dumnezeu ca fiind dragoste? Cum poți ajunge să-L cunoști pe Dumnezeu pe deplin?

1.2 Povestea spusă de Biblie

Întrebare: Am citit fragmente din Biblie și nu văd legătura dintre profețiile Vechiului Testament și Evangheliile Noului Testament, sau Psalmii lui David și epistolele lui Pavel.

Biblia este povestea de dragoste a lui Dumnezeu. Dumnezeu lucrează să aducă relații cât mai apropiate de desăvârșire în creația Lui încă de la începutul timpurilor. Dumnezeu a avut o relație cu Adam și Eva, dar ei au stricat acea relație cu El și relația aceea stricată a durat generații la rând. Apoi Dumnezeu a ales familia lui Avraam, israeliții, să fie poporul Lui special. Dumnezeu nu a făcut asta pentru că îi iubea numai pe ei și renunțase la restul lumii. În schimb, a dat israeliților o responsabilitate specială. Ei urmau să arate restului lumii cine era Dumnezeu, pentru ca celelalte națiuni și popoare să vină să aibă o relație cu El (Geneza 12:2-3, Exod 19:5b-6). Totuși, israeliții nu au făcut o treabă tocmai bună. Ei s-au abătut de la Dumnezeu, așa că Dumnezeu i-a lăsat să aibă împărați care să-i conducă (I Imparați 8:41-43, Psalmul 67:1-4). Ei au continuat să-l întoarcă spatele lui Dumnezeu, așa că Dumnezeu le-a trimis profeți care să-i avertizeze, dar ei tot nu au ascultat (Isaia 2:2-4, Isaia 66:18-21, Ieremia 1:5).

Apoi, Dumnezeu a făcut cel mai iubit lucru posibil (Ioan 3:16; 1 Ioan 4:9-12). A venit pe Pământ ca om ca să repare relația dintre Dumnezeu și omenire. Isus a dat lumii două dintre cele mai importante lucruri care să-L înlocuiască atunci când nu va mai fi aici. În primul rând, El ne-a dat Duhul Sfânt, prezența lui Dumnezeu cu noi în fiecare zi - care să ne ajute să fim în relația corectă cu Dumnezeu. În al doilea rând, El a pus bazele bisericii. Biserica acum este formată din oamenii lui Dumnezeu. Ni s-a dat deosebita responsabilitate de a-L arăta lumii pe Dumnezeu, ca ei să poată avea o relație cu El (Matei 28:18-20, Fapte 1:8).

Restul istoriei Noului Testament este despre cum din ce în ce mai multă lume începe să aibă relația corectă cu Dumnezeu în timp ce biserica a crescut. În final, în Apocalipsa, avem o imagine a ceea ce va fi într-o zi—toate națiunile s-au adunat împreună în fața lui Dumnezeu—împlinirea iubirii lui Dumnezeu (Apocalipsa 5:9-10, 7:9-10). Vezi tu, Biblia este o poveste continuă a iubirii lui Dumnezeu în căutarea tuturor oamenilor.

Întrebări de discutat

1. Cum poți asocia perspectiva pe care o primim despre Dumnezeu în Vechiul Testament cu perspectiva pe care o primim despre Dumnezeu în Noul Testament?
2. Crediința noastră că Isus a venit să ÎL descopere pe Dumnezeu mai intens, adaugă o altă perspectivă?

1.3 Rolul jucat de Isus

Întrebare: Înțeleg că Isus a murit pentru păcatele mele, dar numai acesta este motivul pentru care a venit pe Pământ?

Isus a fost pe deplin atât om cât și Dumnezeu. (Nu-ți face griji. Nu trebuie să înțelegi pe deplin asta. Este o taină în care noi credem.) Prin urmare, Isus ne-a arătat atât partea dumnezeiască cât și cea umană.

În primul rând, Isus ne-a arătat cine este Dumnezeu cu adevărat (Luca 10:22, Ioan 14:9, Ioan 17:6). Pentru prima dată în istorie, umanitatea a putut să-L vadă pe Dumnezeu într-un mod concret și fizic. Am putut să-L cunoaștem mai bine, să-L iubim mai mult și să avem o relație cu El.

În al doilea rând, Isus ne-a arătat cum ar trebui să fie umanitatea. Geneza 1:26 spune că am fost făcuți după chipul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că putem avea o relație cu Dumnezeu dar putem avea o relație și cu cei din jurul nostru. Isus ne-a arătat și învățat cum este să fii într-o relație desăvârșită cu Dumnezeu și să trăiești altruist, iubind relațiile cu ceilalți (Marcu 12:29-31). Ne-a arătat cum să folosim puterea și resursele într-un mod neegoist. Isus ne-a arătat cum vom fi într-o bună zi. El ne-a arătat o imagine despre cum vom fi în eternitate și ne-a învățat cum să trăim în prezent (Ioan 17).

În ultimul rând, Dumnezeu nu ne-a abandonat atunci când Isus S-a înălțat la cer. În schimb Dumnezeu, Duhul Sfânt, a rămas cu noi să ne împuternicească pentru a putea trăi în relația corectă cu Dumnezeu și cu ceilalți (Ioan 14:15-20).

“Așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.” (Efeseni 3:17-19).

Întrebări de discutat

1. Ce învățăm de la Isus despre Dumnezeu?
2. Ce învățăm de la Isus despre menirea omului?

1.4 Ce se întâmplă în final

Întrebare: Am prieteni care sunt buni dar nu sunt creștini (credincioși). Nu înțeleg cum Dumnezeu îi pedepsește pe ei și nu pe creștinii (credincioșii) răi pe care îi cunosc din biserică. Există oare speranță pentru ei?

Aceasta este o întrebare dificilă. Sincer, cred că numai Dumnezeu știe răspunsul. Putem vedea ambele părți. Dumnezeu este iubitor și milos, dar este și drept. “Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat” (Numeri 14:18).

Dumnezeu este dreptate. Există multe pilde și învățături care vorbesc despre judecata de apoi. Multe pasaje din Biblie afirmă că puțini sunt aceia care vor ajunge în cer (Matei 7:13-14, I Petru 4:18). Biblia ne mai învață că Isus este singura cale către Tatăl (Ioan 14:5-6, Fapte 4:12).

Pe de altă parte, Dumnezeu este dragoste. Va arăta Dumnezeu milă? Se va uita El la motivele din inimă? Va lua dreptatea Lui în considerare circumstanțele (Romani 2:12-16)? Biblia ne spune “pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul (Filipeni 2:10-11). Nu cred că îl putem pune pe Dumnezeu “într-o cutie” și să limităm ceea ce El poate și va face. Dumnezeu este Judecătorul suprem și este un Dumnezeu al speranței.

Ceea ce știm cu siguranță este că prin Isus suntem salvați (Ioan 3:16). În viața aceasta trebuie să trăim pentru Dumnezeu și să-L împărtășim și celorlalți. Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, va ști ce-i de făcut cu cei care nu L-au acceptat, atunci când va veni vremea.

Întrebări de discutat

1. Trebuie să înțelegem totul despre Dumnezeu?
2. Cum putem trăi cu acele aspecte pe care nu ne înțelegem despre Dumnezeu?

capitolul doi

CREȘTINISMUL: SCOPUL BISERICII

2.1 Fiind o familie

2.2 Împărțirea harului

2.3 Conectând oamenii cu Dumnezeu

2.4 Reguli și relații

de Ed Belzer

2.1 Fiind o familie

Întrebare: Sunt câteva persoane în biserica mea care mă scot din sărite. Chiar trebuie să merg la biserică și să stau pe lângă ele?

Da. Următoarea întrebare?

Glumeam! De fapt, am fost creați să avem relații unii cu ceilalți, și Dumnezeu vrea să aibă o relație cu noi. Relațiile, în orice caz, sunt foarte dificile. Uitați-vă puțin la lumea din jurul nostru: sunt conflicte pe tot globul pământesc. Și de multe ori se întâmplă ca aceste conflicte să apară și în biserică, în măsura în care există oameni în biserica noastră care ne scot din sărite. Nu ești singurul. Asta este o întrebare foarte bună cu care va trebui să ne luptăm puțin.

Haideți să citim la textul în care Isus ne dă cea mai mare poruncă din Matei 22:34-40. Noi putem să facem și să devenim ceea ce Dumnezeu vrea pentru noi doar atunci când Îl iubim pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și toată puterea. Odată ce începem să-L iubim în felul acesta, atunci o să fim capabili să iubim ceea ce Dumnezeu iubește cu adevărat: oamenii.

Atunci când am de-a face cu oameni care mă scot din sărite, mă gândesc la faptul că Dumnezeu ne-a creat pe fiecare dintre noi după chipul și asemănarea Sa (Geneza 1:26). Așa că fiecare persoană, indiferent de aparență, perspectivă, atitudine, comportament, temperament sau orice altceva, a fost creată de Dumnezeu. "Dumnezeu îi iubește pe fiecare atât de mult încât El Și-a dat viața pentru ei." Trebuie să-mi amintesc asta când încep să am de-a face cu persoanele din biserica mea care mă scot din sărite.

Noi avem poruncă să-i iubim pe toți; totuși, asta nu înseamnă că trebuie să fim cei mai buni prieteni cu toată lumea. Înseamnă că trebuie să facem tot ce ne stă în putere să trăim "în pace" cu cei din biserica noastră.

Deschideți Bibliile la capitolul 4 din Efeseni. În acest capitol, Pavel ne dă niște idei foarte bune care să ne ajute să ne descurcăm mai ușor cu oamenii din biserica noastră. Au fost multe ocazii în care eu personal a trebuit să mă duc la acest capitol să-l citesc și să mă rog să pot aplica aceasta în viața mea din nou și din nou. Versetul 2 ne vorbește cu adevărat cu privire la relațiile noastre cu ceilalți. Am ajuns la concluzia: știam că nu va fi ușor să fiu în preajma oamenilor necreștini (știți voi, întreaga idee că oamenii păcătoși fac lucruri păcătoase). Așa că știu că e dificil, și că-mi va trebui multă dragoste și răbdare să fiu în preajma oamenilor care nu merg la biserică. Dar am avut impresia că e mult mai ușor să fiu în preajma oamenilor din biserică.

Dar în versetul 3, cuvintele lui Pavel m-au contrazis în această problemă: “Și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.” El spune că va fi nevoie de ceva efort, va fi de muncă, și că nu va fi neapărat ușor să fii împreună cu ceilalți.

Uneori cel mai greu este să stăm cu persoanele pe care le iubim cel mai mult, pentru că îi cunoaștem atât de bine. Le cunoaștem slăbiciunile, știm cine sunt, și realitatea este că fiecare dintre noi avem unele caracteristici în viața noastră care tind să-i enerveze pe ceilalți.

Sunt persoane în familia mea care mă scot din sărite, dar ei sunt totuși parte din familia mea. Biserica este trupul lui Hristos, “familia lui Dumnezeu”. Trebuie să facem tot ce ne stă în putere să trăim în pace cu toată lumea.

Întrebări de discutat

1. Care sunt persoanele care te scot din sărite și de ce te scot din sărite?
2. Ce “chip a lui Dumnezeu” vezi tu în viețile lor?
3. Care este unul din lucrurile pe care le apreciezi la acele persoane?
4. În ce fel te poți ruga pentru acele persoane?
5. Care sunt acele caracteristici ale tale care îi scot pe ceilalți din sărite?

2.2 Împărțirea harului

Întrebare: Isus pare că-și petrece timpul și iartă unele dintre cele mai neapreciate și rău văzute persoane. Cum poate deveni biserica mai asemănătoare cu Isus?

Ai absolută dreptate în privința faptului că Isus a venit și a petrecut timp cu cele mai rău văzute persoane de pe Pământ. Citim despre Isus făcând asta în povestirea despre Zacheu din Luca 19:1-10. Isus știa ca lumea bârfește despre faptul că El petrecea timp cu cei păcătoși. Și El le-a spus: “Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

Trebuie să ne amintim că unul din scopurile bisericii este ca noi să ajungem la cei care nu-L cunosc pe Isus! Este mai ușor ca biserica să devină doar un loc sigur în care membrii ei se pot ascunde și pot fi în siguranță. În orice caz, avem de-a face cu câteva realități.

Dacă tu ca și creștin îți petreci timpul cu oamenii “păcătoși”, unul îl va influența pe celălalt. Fie tu îl atragi să fie creștin, fie el te va atrage departe de Isus. Crezi că ești destul de puternic încât să-i convingi pe ceilalți să vină la Hristos sau ei te vor influența pe tine?

Când eram tânăr, n-aș fi putut să petrec timp în baruri în preajma alcoolului. Nu eram destul de puternic încât să pot rezista tentației pe care alcoolul mi-o aducea. Astăzi, alcoolul nu este o tentație pentru mine și a fi în preajma lui nu mă afectează deloc; de fapt, simt compasiune pentru persoanele a căror viață este controlată de această substanță.

În biserică avem o mare provocare: să aducem oameni la Hristos și să-i ajutăm să crească în credință.

Multe biserici se pricep să aducă oameni la Hristos, dar după aceasta se chinuie să-i disciplineze. Dar nu este vorba doar despre a vedea pe cineva “salvat”; de asemenea știm că există o viață întreagă de învățare și creștere în credință. Poate pare mai incitant să aduci

oameni noi la Hristos, dar noi vrem să vedem oamenii crescând și păstrându-și credința până ce vor merge în ceruri.

În Fapte citim despre biserica timpurie. Luca ne spune că peste 3000 au fost adăugați la biserică într-o singură zi. Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni. (Fapte 2:42) Trebuie să fim tari în credința în Isus Hristos; după aceea putem ieși cu oamenii care au nevoie disperată de Isus.

Realitatea este că biserica are oameni cu un nivel diferit al spiritualității. Unii doar probează să vadă ce înseamnă să fii creștin; unii abia l-au acceptat pe Hristos, unii cresc în credință și unii sunt complet dedicați, creștini cunoscători pe care îi considerăm maturi. Ar trebui să aducem continuu oameni noi la Hristos și după aceea să-i ajutăm să crească în credință.

Sunt multe moduri în care ne putem exercisa credința și putem ajunge la oameni ca biserică. O idee ar fi să faceți voluntariat ca biserică sau ca grup de tineri, oferind hrană pentru cei fără adăpost. Am auzit despre un grup de tineri care a strâns bani în fiecare lună pentru a putea administra un apartament pentru femeile care voiau să părăsească prostituția. Poate fi atât de simplu precum a ține companie cuiva care este mereu ocolit de către ceilalți.

Întrebări de discutat

1. Care sunt cele mai mari tentații cărora a trebuit să le faci față?
2. Dacă ar fi să te întâlnești cu unul dintre cei mai "răi" prieteni ai tăi, cine ar influența pe cine?
3. Care sunt studenții/elevii din școala ta cărora le-ar prinde bine un prieten ca tine?
4. Ce idei ai pe care biserica ta le-ar putea folosi în câștigarea de oameni noi acolo unde locuiești?

2.3 Conectând oamenii cu Dumnezeu

Întrebare: Biserica mea pare că luptă din greu în legătură cu stilurile de închinare și cu ce ar trebui să se îmbrace oamenii la biserică. Este ceva mai bun despre care biserică să vorbească?

Îmi pare rău că multe dintre bisericile noastre se concentrează pe stilurile de închinare și cu ce ar trebui să ne îmbrăcăm ca să putem să ne închinăm lui Dumnezeu. Biserica a fost creată să fie vocea, mâinile și picioarele lui Isus Hristos. Ca și biserică, munca noastră este să-L reprezentăm pe Hristos în lume; asta este ceea ce “ ar trebui să facem.” Și acest lucru poate fi sumarizat în două propoziții simple: “Iubește-L pe Dumnezeu” și “Iubește-i pe ceilalți.”

Întrebarea ta ne face să ne gândim la două aspecte foarte importante. Primul: cum ne putem închina noi, cu adevărat, ca și biserică, lui Dumnezeu? Și al doilea: cum putem să-i iubim cu adevărat pe ceilalți?

Unii dintre membrii bisericii nu sunt de acord în ceea ce privește care este cel mai bun stil de închinare. Motivul acestui dezacord este că fiecare dintre noi avem modalități diferite în care ne putem conecta cel mai bine cu Dumnezeu. Unii se conectează mai bine prin intermediul imnurilor cântate la orgă sau la pian, în timp ce alții tind să prefere cântecele cântate la chitară sau la tobe. În ambele cazuri, pericolul este acela că am putea să începem să ne închinăm “stilului” și nu lui Dumnezeu.

Unele nivele ale învățării și ale creșterii trebuie să aibă loc în viețile tuturor. Toate generațiile au lucruri de împărtășit și de învățat unii de la alții.

Modul în care ne îmbrăcăm poate părea o preocupare banală la prima vedere și totuși aici este și ceva profund. De exemplu, când înveți să joci fotbal, îți însușești regulile de bază ale jocului. Când

înțelegeți cu adevărat regulile și bazele jocului, ele devin ceva foarte simplu, o obișnuință (de exemplu, a mănui bine mingea, să dai pase bune etc.) Apoi poți juca la un nivel mai înalt.

Câteodată pare că facem prea mare caz de lucrurile mici. Realitatea este că, dacă noi în biserică avem bazele solide cu privire la ceea ce biserica ar trebui să fie și cum ar trebui să ne trăim viețile, atunci putem trece la alte lucruri. După anumite tipare, oamenii au convingerea că trebuie să-l dăm ce-i mai bun lui Dumnezeu, și de aceea ne îmbrăcăm frumos. Alții cred că “a veni așa cum ești” este corect pentru că mentalitatea lor este “tot ce contează este inima” Avem nevoie de un echilibru între cele două moduri de gândire.

Aruncă o privire în Fapte 6:1-7. Neînțelegerile din biserică timpurie au fost cu privire la distribuirea mâncării și nevoia de a predica și de a învăța. Unii discipoli au fost chemați să conducă închinarea, alții să conducă lucrarea. Care e marea problemă? Doar aceasta: trebuie să menținem scopul și importanța închinării, modul în care ne îndeplinim misiunea și cum Îl reprezentăm pe Hristos în lumea noastră.

Închinarea nu doar că îi acordă lui Dumnezeu atenția și afecțiunea noastră—lucru de care Dumnezeu se bucură—dar de asemenea se face în spiritul unității, care întărește legătura noastră cu prietenii credincioși, lucru care de asemenea Îl bucură pe El. Este o cale prin care ne identificăm cu Hristos și cu biserica Sa. Prin închinare Dumnezeu ne asigură fiecăruia dintre noi harul de care avem nevoie pentru a ne susține în viața noastră creștină. Acest har ne împuternicește pe fiecare dintre noi să vedem lumea așa cum Hristos o vede și să lucrăm așa cum Hristos ar lucra în ea.

Întrebări de discutat

1. Prin ce mod de închinare simți tu că ești mai aproape de Dumnezeu?
2. Ți amintești vreo ocazie când toate generațiile au venit laolaltă și ați simțit prezența copleșitoare a Duhului Sfânt?

3. Cum slujești lui Dumnezeu? “Dă-I ce-i mai bun lui Dumnezeu”, sau “vino așa cum ești”?
4. Ceea ce porți la biserică îi distrage pe ceilalți de la închinarea la Dumnezeu sau îi face să se concentreze la tine?

2.4 Reguli și relații

Întrebare: Se pare că biserica mea are o mulțime de reguli. Este oare asta ceea ce Isus a intenționat când a creat biserica?

Esența bisericii cu siguranță nu constă în reguli. Totuși, este important să înțelegem că Dumnezeu nostru este un Dumnezeu al ordinii. Ia-ți timp să citești cartea Leviticul și vezi cât de ordonat este Dumnezeu. Citește și cartea Numeri și vezi că Dumnezeu este foarte specific; El vrea să știe exact câți oameni sunt în fiecare seminție.

Mie personal nu-mi place cuvântul “reguli” când vine vorba de biserică. Mă împac mai bine cu conceptul de “îndrumare” sau “limite.” În fotbal, vă puteți imagina jucând acest joc fără limite? Ce experiență interesantă ar fi pentru jucători să înceapă jocul și apoi să privească cum cineva trimite mingea în tribune și aterizează direct în poala unui spectator! Toți jucătorii ar veni alergând pe scări spre spectator, să lovească mingea. Oamenii din preajmă ar fi loviți din cauza jucătorilor care aleargă după minge.

Așa ceva nu s-ar întâmpla niciodată, pentru că jucătorii știu că ei trebuie să joace în anumite limite și când mingea ajunge în afara limitelor, se opresc la auzul fluierului și o iau de la capăt. Este foarte distractiv să urmărești un meci bun, jucat în limitele impuse.

Dumnezeu ne-a dat limite pentru viețile noastre și parte a lucrării bisericii este aceea de a ne ajuta să ne dăm seama care sunt aceste limite. Noi probleme se nasc odată cu fiecare cultură, cu fiecare generație și provocarea noastră este să ne dăm seama cum să trăim ca și Hristos în timpul prezent.

Isus a fost întrebat: “Care este cea mai mare poruncă (Matei 22:34-40)?” Învățătorul legii care L-a întrebat pe Isus acest lucru nu L-a întrebat neapărat pentru răspuns; era doar un test. Legea nu ne-a fost dată ca să devină o listă de reguli pe care să le urmăm într-un mod legalist ci mai de grabă ne-a fost dată ca să ne fie un îndumător care să

ne ajute să învățăm cum să-L iubim pe Dumnezeu și cum să-i iubim pe ceilalți.

Să vă dau un exemplu. Când soția mea era doar un copil, tatăl ei i-a spus să nu lase niciodată dulciuri în dormitorul ei. Motivul pentru care i-a interzis să facă aceasta era pentru că în acea zonă trăia o specie de furnici înțepătoare care iubeau dulciurile. Ei bine, soția mea nu a ascultat și a lăsat un pachet de ciocolată deschis pe patul ei. În noaptea aceea, când ea a venit să se întindă să doarmă, a sesizat că nu era singură în pat! Și înainte să-și dea seama era deja acoperită cu furnici înțepătoare. Din cauza aceasta s-a ales cu niște mușcăături mari pe ea timp de câteva zile bune. Această “regulă” a fost dată ca s-o protejeze; nu era doar o listă de reguli de urmat.

Dacă simți că biserica doar îți dă o mulțime de reguli de urmat, te-aș provoca să te uiți puțin la inima ta spirituală! Îl cauți tu cu adevărat pe Dumnezeu și aștepti să devii tot ce El intenționează pentru tine ? Ai trăit în afara limitelor pe care Dumnezeu ți le-a dat și trasează El linii pentru a te ajuta să te vezi unde ești ?

Te-aș provoca să cauți pe cineva în biserica ta și să vorbești despre lucrurile care par a fi “reguli” pentru tine și întreabă: “ De ce este asta o regulă”? Găsește motivele din spatele acesteia și încearcă să le înțelegi. Apoi cred că vei înțelege spiritul acestor reguli.

Întrebări de discutat

1. Ce reguli par să te irite pe tine cel mai mult?
2. Știi de ce are biserica ta acele reguli? (dacă nu, află!)
3. Ai dat vreodată o regulă sau îndrumări altora și aceștia nu au răspuns prea bine? Vorbește cu un prieten despre cum te-ai simțit.

capitolul trei

SFINȚENIA:

CALITĂȚILE UNEI PERSOANE SFINTE

3.1 A-L căuta pe Dumnezeu cu tot ce avem

3.2 A-L căuta în modul tău personal

3.3 A-L căuta pe Dumnezeu în moduri diferite

3.4 A-L urma pe Dumnezeu în vremuri dificile

de Clive Burrows

3.1 A-L căuta pe Dumnezeu cu tot ce avem

Întrebare: Isus a spus că cea mai mare poruncă este Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta. Cum pot să fac asta?

Isus a spus asta în răspunsul pe care l-a dat unui învățător al Legii care L-a întrebat care este cea mai mare poruncă (Matei 22:37, Marcu 12:30, Luca 10:27). Deși atunci erau 613 porunci cunoscute, Isus nu a luat la întâmplare una din ele ca fiind cea mai importantă. În schimb, El a citat unul dintre cele mai cunoscute și memorate pasaje din Vechiul Testament (Deuteronom 6:4-5): “Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta!”

Isus a schimbat atenția de la reguli, legi și tradiții la relații. În loc să ne dea doar o “poruncă cheie” ca să ne supunem, Isus ne invită să îi răspundem lui Dumnezeu cu o dragoste deplină. Dragostea este inima relațiilor.

Ioan descrie cum Dumnezeu nostru uimitor, unic, măreț, care este absolut sfânt, revarsă asupra noastră dragostea Lui pasională și necondiționată (I Ioan 3:1a). Dragostea lui Dumnezeu nu este una sentimentală ci este una activă, transformatoare, care caută dragostea noastră în schimb. Doar atunci Îl putem și noi iubi înapoi, după ce am primit dragostea Lui transformatoare. (I Ioan 4:8b-10, I Ioan 4:16b).

Noi Îl putem iubi pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul, și cu toată puterea doar atunci când îi dăm voie dragostei Sale uimitoare, transformatoare să ne umple inimile și viețile pe deplin.

Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt, dar necesită și dorință din partea noastră ca să o primim și să ne predăm Domnului . Un alt

cuvânt pentru aceasta este "consacrare": "să dau tot ce știu despre mine pentru tot ce știu despre Dumnezeu". Dumnezeu nu ne privează de nimic când vine vorba de dragostea Sa pentru noi, așa că El ne cere să ÎL iubim înapoi fără rețineri, să-L iubim cu tot ce suntem, avem și dorim. El vrea mai mult decât câteva părți din viața noastră. El caută o dragoste deplină și cuprinzătoare , nu o dragoste împărțită. Când Îi permitem lui Hristos să fie Domn în viețile noastre, atunci dragostea care se centra pe noi devine dragoste centrată pe Dumnezeu.

Iubește-L pe Domnul, Dumnezeul Tău, cu toată inima ta. Iubește-L cu tot ce e în tine. Iubește-L cu tot ce ai!

Când facem lucrul acesta, toate celelalte porunci, reguli etc. se vor încadra la locul lor. Isus merge mai departe și adaugă "Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți." Aceasta este extensia relației și a dragostei. Când primim dragostea uimitoare a lui Dumnezeu și o returnăm în totalitate, atunci vom vrea să Îi iubim pe ceilalți așa cum suntem și noi iubiți.

Întrebări de discutat

1. Cuvintele lui Isus au venit din una dintre cele mai importante cărți ale Vechiului Testament. Ce este mai important decât a cunoaște lucruri despre Dumnezeu?
2. De ce este o relație corectă cu Dumnezeu mai importantă decât practicarea unor norme și respectarea regulilor?
3. De ce e important să Îl iubim pe Dumnezeu cu mai mult, nu doar cu partea spirituală a vieții noastre?

3.2 A-L căuta pe Dumnezeu în modul tău personal

Întrebare: Am multe gunoaie în viața mea și știu că probabil aceasta nu Îl face fericit pe Dumnezeu, dar cum pot să curăț acele părți din viața mea ca să pot deveni un creștin mai bun?

Aceasta este o întrebare foarte bună deoarece recunoaște că uneori și creștinii au “gunoaie” în viețile lor, care Îl întristează sau Îl dezamăgesc pe Dumnezeu.

Începutul acestei întrebări “cum pot să?” este adevărata problemă. Adevărul este că nu putem! Tendința noastră umană este să încercăm să ne facem noi înșine curățenie în viață”. Câteodată putem parțial schimba câte ceva, dar acele schimbări tind să fie doar de suprafață. Este imposibil pentru noi să ne ”îndreptăm greșelile” îndeajuns încât să ne facem acceptabili în fața lui Dumnezeu, sau să-L facem fericit prin asta. În schimb, existăm pentru a ne oferi lui Dumnezeu, lăsându-L să ne schimbe și să ne transforme viețile în întregime.

Pentru a face față problemei cu gunoiul din viața noastră, noi avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a ne confrunța cu motivele profunde care au permis prezența acestuia și a păcatului în viața noastră.

Ioan spunea astfel: “Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1:7-9).

Primul pas este acela de a recunoaște că avem gunoaie (păcate) în viețile noastre, chiar fiind creștini, pentru că atunci când recunoaștem sau ne mărturisim păcatul, Îl și rugăm pe Dumnezeu să facă ceva în

legătură cu asta. Trebuie să venim înaintea Lui așa cum suntem - noi înșine. Când venim înaintea Lui cu atitudinea aceasta sinceră, recunoscându-ne păcatul, atunci Dumnezeu, care este milos, iubitor și credincios, ne iartă păcatul. Aceasta ia vina și responsabilitatea de la noi, în timp de Duhul lui Dumnezeu lucrează la un nivel mai profund, transformând și îndepărtând cele mai adânci cauze ale gunoierii și păcatului, schimbând și curățind atitudinea noastră egocentrică, interesul pentru propria persoană, mulțumirea de sine și nedreptatea.

Asta nu schimbă numai comportamentul (ce se întâmplă la nivelul de suprafață al vieții) ci ne schimbă și gândirea, atitudinea, dispoziția, ceea ce guvernează și determină cine suntem și ce facem. Nu mai suntem egocentrice ci devenim "Hristocentrice" și Hristos este cu adevărat Domnul vieților noastre. Ioan subliniază de asemenea că odată ce iertarea și curățirea au loc, trebuie să trăim diferit. "Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuș este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat."

Deci avem nevoie de Dumnezeu nu numai în legătură cu problema păcatului și cauza acestuia. Avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a trăi vieți care îl au pe Hristos în centru, vieți asemănătoare cu cea a Domnului Isus. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ne împuternicește să trăim în continuare o viață care să-L onoreze pe Hristos.

Pavel întărește aceasta atunci când scrie: "Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuș pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană până la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta." (1 Tesaloniceni 5:23-24).

Întrebări de discutat

1. Ce fel de gunoarie îi țin pe tineri departe de a-L urma pe deplin pe Hristos?

2. Dacă Isus ne acceptă exact așa cum suntem, este în regulă dacă rămânem la fel și doar Îl rugăm să ne ierte de fiecare dată când greșim?
3. Ce este greșit în a încerca să ne curățim sau să ne îndreptăm viețile înainte de a-L urma pe Hristos?
4. De ce este la fel de important să trăim o viață Hristocentrică cum este să primim iertarea și curățirea de la El?

3.3 A-L căuta pe Dumnezeu în moduri diferite

Întrebare: Nu înțeleg prea multe din cititul Bibliei și biserica mă cam plictisește. A fi creștin înseamnă mai mult decât a citi Biblia și a merge la biserică?

Cu siguranță că a fi creștin înseamnă mult mai mult decât a citi Biblia și a merge la biserică: la baza faptului că suntem creștini este relația cu Hristos.

Când partea de relație este bună, atunci cititul Bibliei și închinarea au cu totul un alt înțeles, noi profunzimi, noi emoții. Această relație cu Hristos ar trebui să fie prioritară. Pavel explică relația lui cu Hristos așa: “Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos” (Filipeni 3: 8).

Pavel vorbește adesea despre viața creștină ca și experiență “în Hristos”. Aceasta înseamnă că Hristos ar trebui să trăiască pe deplin în viețile noastre și noi, ca și creștini, ar trebui să ne trăim viețile Hristocentric, devenind din ce în ce mai asemenea lui Hristos în ceea ce suntem, gândim și facem.

Punctul central al “Veștii Bune” este relația noastră cu Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Nu se referă, în primul rând, la serviciul bisericii, la închinarea formală și disciplina cititului Bibliei zilnic ci se referă la trăire, o relație dinamică și în creștere cu Dumnezeu prin Fiul Său și prin puterea Duhului Sfânt.

Când rezolvăm problemele legate de relație și facem din asta o prioritate, atunci cititul Bibliei și participarea la închinarea bisericii începe să capete un nou sens, interes și entuziasm.

Atunci, cititul Bibliei nu mai este o disciplină plictisitoare; începe să fie o parte din dorința de a-L cunoaște pe Hristos, cum o descrie și Pavel, ca fiind “prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus.”

Pentru a avea o relație adevărată cu Hristos trebuie să Îl cunoaștem. Este imposibil să ai o relație profundă cu cineva pe care îl cunoști doar superficial. Pavel a avut ca prioritate în viață să Îl cunoască pe Hristos din ce în ce mai mult — asta ar trebui să facem și noi.

Dar Biblia nu este singurul loc unde ne întâlnim cu Hristos și unde Îl putem cunoaște. Facem asta trăind pentru El, urmându-L și supunându-ne Lui. De asemenea mai învățăm să Îl cunoaștem pe Hristos prin închinarea cu alte persoane care au aceeași relație cu El și sunt în aceeași călătorie pentru că sunt o parte a familiei Lui. Hristos ne cheamă în familia Lui pentru a fi o parte din comunitatea de închinare. Rolul bisericii este închinarea împreună cu ceilalți și ascultarea de vocea Duhului Sfânt. Nu învățăm numai pe cont propriu ci învățăm împreună ca și comunitate.

Asta nu înseamnă că închinarea nu trebuie să fie relevantă, plină de sens și să inspire pe oricine, indiferent de vârstă și grup— pentru că ar trebui! Dar cel mai mult ajutăm acesta prin participare, nu prin a fi doar spectatori. Trebuie să permitem Duhului Sfânt să lucreze pentru noi prin închinare.

Întrebări de discutat

1. Ce crezi că înseamnă să-L cunoști pe Hristos și cum putem face din aceasta o căutare prioritară în viața noastră?
2. Ce poți face să ajuți închinarea să fie mai relevantă și mai inspirațională pentru tine și ceilalți?
3. Care sunt cele mai mari dificultăți pentru tine în citirea Bibliei și cum crezi că poți schima aceasta?

3.4 A-L urma pe Dumnezeu în vremuri dificile

Întrebare: Prietenul meu tocmai a murit și Dumnezeu pare așa departe. Ce pot face ca să pot simți din nou prezența lui Dumnezeu?

Experiențele dureroase ale vieții ne rănesc profund din punct de vedere emoțional și ne pot anestezia sentimentele sau pot crea confuzie și ne pot face să-L simțim pe Dumnezeu la distanță. Sentimentele noastre ne pot înșela și ne pot convinge că Dumnezeu e absent, nepăsător, nedorind să ne ajute. Este important să vă amintiți că este normal să simțiți uneori asta - este parte din perioada de doliu.

De fapt, toți avem momente de felul acesta, de secetă spirituală sau de lipsa legăturii cu Domnul Isus. Această stare poate fi cauzată de păcatul treptat căruia noi îi dăm voie în viețile noastre și creează o barieră între noi și El; sau uneori este doar o problemă din cauza extenuării. Când emoțiile sunt confuze, incerte, ne pot face să ne simțim foarte departe de Dumnezeu chiar și atunci când nu suntem. Deasemenea poate fi și o consecință a unei crize sau a doliului.

Doar emoțiile singure nu pot fi un indicator valid al spiritualității. Este minunat să poți experimenta emoții profunde, înălțătoare, dar relația noastră cu Hristos nu trebuie să se bazeze pe impulsuri sau pe răspunsuri date de emoții.

Ce faci când simți că Dumnezeu este foarte, foarte departe? Când încerci să citești Biblia și ai impresia că totul e lipsit de sens? Când încerci să te rogi dar nu poți să te concentrezi sau să te conectezi și simți că pur și simplu îți pierzi timpul degeaba? Ce faci atunci? Cum îți reînnoiești intimitatea cu Dumnezeu?

Să ne concentrăm pe o problemă cheie: Calea spre intimitate cu Dumnezeu nu este bazată pe cunoștință, pe un ritual sau să încerci din greu, ci se bazează pe ascultare. Isus a spus în Ioan 14:21, "Cine are

poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.”

Ascultarea este cheia pentru refacerea intimității cu Dumnezeu. Observați ce scrie mai sus: “cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește”. După aceea ne face promisiunea – “Va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.”

Când ești căzut și te simți departe de Dumnezeu, deschide-ți Biblia și spune-i Domnului, “Nu simt mai nimic acum, dar orice o să citesc o s-o iau în serios și o să caut o modalitate de a răspunde (a asculta) și de a pune în practică”. Hotărăște-te să ascuți orice vezi în acel pasaj. Asta te va ajuta să-ți revigorezi spiritualitatea și să te concentrezi în direcția corectă. Nu este ușor și nu există o formulă instant pentru asta, dar când încercăm să ne concentrăm pe ascultare, sentimentul de apropiere și emoțiile care îl însoțesc nu sunt nici ele departe.

Deschide Biblia, citește un paragraf sau două, apoi răspunde în mod specific. Iubește-L pe El și pe cei din jurul tău. Și cred că vei vedea că Dumnezeu ți se va arăta într-un nou mod.

Întrebări de discutat

1. Citește Marcu 4:35.41. Ce ne învață acest pasaj despre dragostea și grija lui Isus pentru noi în experiențele dificile din viață?
2. De ce este periculos să ne raportăm la emoții și sentimente atunci când vrem să-L înțelegem pe Dumnezeu și să experimentăm prezența Sa?
3. Pavel spune că credința este un dar de la Dumnezeu care vine din dragostea generoasă sau harul lui Dumnezeu. Când credința noastră este limitată, cu lipsuri sau slăbită, ce putem face?
4. În orice relație sunt și perioade de tăcere, de liniște. Cum putem face față când Dumnezeu pare că tace?

capitolul patru

SFINȚENIA: DISCIPLINELE SPIRITUALE

4.1 Scriptura: citirea și memorarea

4.2 Rugăciunea: vorbind și ascultând

4.3 Grupuri: mărturisire și legătură

4.4 Așteptare în liniște: tăcerea și postul

de Todd Waggoner

4.1 Scriptura: citirea și memorarea

Întrebare: Nu înțeleg multe lucruri când citesc Biblia. Este ceva în neregulă cu Biblia, cu mine sau cu felul în care citesc din Biblie?

O să presupun că problema este modul în care citești din Biblie. Noi credem că Biblia este cuvântul insuflat de Dumnezeu, bun și de folos pentru toți creștinii (2 Timotei 3:16). Deci problema nu este Biblia. Acestea fiind spuse, poate vei vrea să vezi dacă o altă traducere va fi mai ușor de înțeles pentru tine. Biblia spune că o mare parte a credinței creștinilor va părea o nebunie pentru cei ce nu cred (1 Corinteni 1:18). Dar simplul fapt că îți pui o astfel de întrebare mă face să înțeleg că nici tu nu ești problema. Dumnezeu spune să cauți căci vei gasi (Deuteronom 4:29, Proverbe 8:17, Matei 7:7) și tu cu siguranță ești în căutare. Deci dă-mi voie să te ajut să înțelegi cum îți poți îmbunătăți abilitățile de a citi Biblia.

Primul lucru pe care trebuie să îl ai în vedere atunci când citești Biblia este că, cu cât vei citi mai mult, cu atât va fi mai bine pentru tine. Atunci când **studiezi** Biblia este bine să te concentrezi pe un capitol, pe un verset sau un cuvânt, dar când vrei să **citești** Biblia, scopul ar trebui să fie să vezi câte capitole poți citi într-o sesiune.

Un alt lucru de amintit atunci când încerci să citești Biblia este chiar să citești Biblia. Este uimitor cât timp petrec creștinii citind cărți care fac referire la Biblie, despre cum să citească Biblia cu ușurință, despre cum să fie creștini mai buni sau cărți de ficțiune creștină. Încetează să mai citești cărți despre Biblie și citește Biblia. Și nu renunța atunci când este greu sau pare a fi neproductiv. Pentru cei mai mulți dintre noi, cititul a devenit o artă pierdută. Deseori, cititul pare ciudat și dificil. Nu renunța! Cu cât vei citi mai mult, cu atât mai ușor vei înțelege impactul pe care îl poate avea cititul.

Uite o altă cale pentru a-ți îmbunătăți obiceiul de a citi: mulți creștini citesc din Biblie atunci când ceva nu merge bine în viața lor și

caută raspunsuri în Biblie. O cale mai productivă de a citi din Biblie este să citești atunci când îți merge bine; astfel, când vei avea o problemă, vei reveni asupra paragrafului care face referire la problema prin care treci. De exemplu, dacă treci printr-o perioadă plină de tentații, ai putea reciti istoria vieții lui Iosif (Geneza 39) sau a lui David (2 Samuel 11). Când treci printr-o perioadă de temeri, citește istoria lui Daniel (Daniel 6) sau a ucenicilor (Matei 8). Când te afli într-o perioadă în care ești lider, recitește istoria lui Moise (Exod 18) sau a lui Pavel (Fapte 15).

În final, nu te teme de Vechiul Testament. Mulți dintre noi găsesc Vechiul Testament intimidant. Numele, locurile, tradițiile par vechi și poate pareă că nu înțelegem. În orice caz, o mare parte a Vechiului Testament este formată din povești și poveștile sunt universale. Atunci când nu putem înțelege în totalitate obiceiurile sau diferențele culturale ale personajelor, ne putem raporta la sentimentele lor. Și personajele Vechiului Testament au multe sentimente. Ele sunt speriate, îngrijorate, rușinate, împuternicite, fericite și confuze. Ele râd cu poftă și bucurie, plâng de durere și își consolează prietenii. Acestea sunt lucrurile la care putem face referire și acestea sunt poveștile care ne umplu viața și fac cititul Bibliei distractiv.

Întrebări de discutat

1. Ce pot face pentru a îmbunătăți aspectele legate de locul unde citesc și modul în care citesc Biblia?
2. În funcție de experiențele prin care trec, la ce personaj al Bibliei mă pot raporta în acest moment ?
3. Cum a folosit Dumnezeu Biblia pentru a-mi vorbi în trecut?
4. Cum îmi pot pune deoparte mai mult timp în decursul unei zile, pentru a citi din Biblie?

4.2 Rugăciunea: vorbind și ascultând

Întrebare: Creștinii vorbesc mult despre rugăciune dar eu când mă rog nu aud nimic. De fapt, simt că vorbesc cu mine însumi ca și cum aș fi nebun. Pot primi ajutor?

În primul rând, trebuie să știi că nu ești singur. În al doilea rând, asta nu înseamnă că totul este în regulă. A fi creștin înseamnă a avea o relație cu Dumnezeu. Și rugăciunea nu este altceva decât să vorbești și să-L aculți pe Dumnezeu. Rugăciunea este modul în care comunicăm și comunicarea este cel mai important lucru, care ține o relație vie și sănătoasă. Este unul din acele lucruri la care nu putem renunța. Pe de altă parte sunt câteva obstacole care trebuie depășite.

Cea mai des întâlnită rugăciune la care Dumnezeu răspunde în Biblie este strigătul după ajutor. Exodul începe cu Dumnezeu zicând: “Am auzit strigătele poporului Meu” (Exod 3). Mulți dintre Psalmi nu sunt altceva decât strigătul lui David pentru a fi scăpat de dușmanii săi. (Psalmul 17, 28, 55, 102, 143 și așa mai departe). Isus spune o poveste despre un păcătos care strigă “Dumnezeule, ai milă de mine” și primește mila de care avea nevoie (Luca 18). De prea multe ori venim în fața lui Dumnezeu cu aroganță și îi ordonăm să facă ceva pentru noi sau să ne dea ceva ce ne dorim. Rugăciunea înseamnă să vii cu umilință înaintea unui Dumnezeu generos cu darurile Sale. Dacă vrei un răspuns din partea lui Dumnezeu la rugăciunile tale, încetează să îi mai spui ce să facă și strigă după ajutor.

A doua parte a rugăciunii, pe care mulți dintre noi o ignoră, este ascultarea răspunsului lui Dumnezeu. De multe ori Dumnezeu ni se înfățișează în tărie și putere, ca în furtuna din Iov 38 dar, la fel de des, Dumnezeu la fel ca și în cazul lui Ilie, Dumnezeu vine la noi ca un susur blând și subțire , care șoptește adevărul sufletelor noastre (1 Impărați

19). Trebuie să învățăm cum să ne simțim confortabil cu liniștea și cu locurile liniștite, dacă sperăm să auzim ce vrea să ne spună Dumnezeu. Acesta este unul din motivele pentru care timpul devoțional de dimineață contează foarte mult pentru cei care trăiesc la oraș. Trebuie să venim în fața lui Dumnezeu înaintea apariției aglomerației, înaintea claxoanelor mașinilor și înaintea strigătelor vânzătorilor, dacă vrem să auzim șoapta lui Dumnezeu.

O altă lecție de învățat în ceea ce privește rugăciunea este că trebuie să fim stăruitori. Isus a spus o poveste despre o văduvă care vine în fața judecătorului în fiecare zi, cerând dreptate (Luca 18). În cele din urmă, judecătorul realizează cât este de importantă dreptatea pentru această văduvă pe care o gonea în fiecare zi și care merita să primească ceea ce cerea. Și noi trebuie să venim în fața lui Dumnezeu în felul acesta, ne spune Isus. Acest lucru ne face să ne dăm seama ce este cu adevărat important pentru noi. Credem că vrem ceva, dar dacă nu continuăm să ne rugăm pentru acel ceva, dacă nu luptăm pentru el, dacă nu venim în fața Domnului pentru a-l cere în fiecare zi, îl vrem cu adevărat? Părinții unui copil care este bolnav sau pe moarte în spital, se roagă doar o dată la Dumnezeu pentru vindecarea copilului? Nu, el sau ea se roagă fără oprire, în mod repetat, cerând același lucru în fiecare minut din fiecare zi, așteptând ca Dumnezeu să facă ceva.

O altă modalitate de a auzi răspunsul lui Dumnezeu, este să îl cerem lucruri pe care să vrea să ni le dea, nu lucruri pe care să le vrem noi. Dacă vrei să îl auzi pe Dumnezeu spunând "Da", nu te ruga pentru ultima jucărie sau ultima invenție. În schimb, cere-I lui Dumnezeu să te folosească. Vino în fața lui Dumnezeu ca un slujitor dispus să primească îndrumare și îl vei auzi pe Dumnezeu răspunzându-ți mult mai devreme decât l-ai auzit răspunzându-ți atunci când l-ai cerut ceva pe care tu l-ai dorit.

În final, este posibil ca rugăciunea să-ți pară inconfortabilă pentru că treci printr-o perioadă de secetă spirituală. Este normal pentru majoritatea creștinilor să treacă printr-o perioadă a vieții lor în care

Dumnezeu să nu le pară atât de aproape cum obișnuia să le fie. Rugăciunile nu mai primesc răspunsuri cum obișnuiau să primească. Biblia nu mai vorbește cum obișnuia să o facă. Acest lucru este normal, dar asta nu înseamnă că trebuie să renunți până când Dumnezeu o să îți pară din nou aproape. Nu, Dumnezeu se va folosi de aceste momente pentru a ne ajuta să realizăm cât de important este El pentru noi. Continuă să te rogi, să citești Biblia și să urmezi și alte discipline spirituale. Dumnezeu îți va răsplăti credința curând prin prezența Lui.

Întrebări de discutat

1. Cât timp pe zi petreci vorbind cu Dumnezeu?
2. Cât timp pe zi petreci ascultând ce spune Dumnezeu?
3. Când mă rog, petrec mai mult timp cerându-I lui Dumnezeu ceea ce vreau sau cerându-I să îmi arate ce vrea El?
4. Cum pot crea mai multe momente liniștite într-o zi, pentru a-L auzi mai bine pe Dumnezeu?

4.3 Grupuri: mărturisire și legătură

Întrebare: M-am săturat de creștinismul care se rezumă la “eu și Isus”. Ce putem face ca biserică sau ca grup de tineret pentru a crește în credință?

Dorința ta de a trece de la o credință individuală la una de grup este un scop nobil. Biblia este o “poveste a noastră”. În Vechiul Testament, Dumnezeu vrea să creeze un popor al israeliților, nu doar o relație cu un singur evreu. Și în Noul Testament, Isus Își începe lucrarea alegându-și 12 ucenici (Marcu 1). Deci este bine să simți că Dumnezeu te “împinge” într-o credință de grup. Dar trebuie să te avertizez că nu va fi ușor. Cu cât sunt mai multe persoane, cu atât sunt mai multe opinii. Cum vei rezolva aceste deosebiri va face toată diferența. Uite câteva sfaturi care te pot ajuta.

Primul lucru după care trebuie să fie recunoscut grupul este iubirea. Isus spune: “Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții” (Ioan 13:35). Dacă în grup nu este toată lumea binevenită, dacă tu nu poți accepta o persoană, atunci nu te aștepta ca Dumnezeu să fie slăvit de către grup. Și dacă scopurile bisericii tale sau ale grupului de tineret nu aduc slavă lui Dumnezeu, atunci trebuie să vă restabiliți scopurile. Să-i iubești pe ceilalți este modul nostru de a demonstra că Îl iubim pe Dumnezeu.

Pentru îndrumare, citește epistolele din Noul Testament. Pavel, Petru, Ioan și alții au scris epistole pentru bisericile timpurii care treceau prin încercări mai grele decât cele prin care va trece grupul tău. Conflicte, probleme de conducere, de apartenență, scopuri ale grupului și multe altele sunt abordate în epistolele Noului Testament. Privește detașat expresiile: “unii pe alții/unii altora”. Aceasta este modalitatea lui Pavel de a spune “asigurați-vă că veți face asta”. Lista include: “spuneți-vă sănătate unii altora” (1 Corinteni 16:20), “mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții” (1 Tesaloniceni 5:11),

“sfătuiți-vă unii pe alții” (Romani 15:14), “îngăduiți-vă unii pe alții” (Efeseni 4:2), “iubiți-vă cu căldură unii pe alții” (1 Petru 1:22).

Pentru ca grupul tău să reușească, trebuie să crezi un grup unde pacea și harul sunt la conducere. Pavel începe toate cele 13 epistole cu aceste două cuvinte. Harul și pacea vor crea un grup unde oamenii cu opinii diferite pot conviețui. Harul și pacea vor crea un grup unde oamenii noi se vor simți acceptați și nu judecați. Harul și pacea vor crea un grup unde scopurile lui Dumnezeu vor putea prinde rădăcini și se vor putea îndeplini. Harul și pacea vor crea grupuri unde inimile se vor transforma. Harul și pacea vor crea grupuri unde iertarea biruiește vina. Harul și pacea vor crea grupuri unde membrii vor dori să revină în fiecare săptămână și unde noi oameni vor vrea să se alăture.

În final și probabil cea mai grea parte de făcut, grupul tău trebuie să aibă un timp de mărturisire a credinței și de mărturisire a greșelilor. Mărturisirea credinței și experiența personală fac două lucruri. În primul rând, ne amintesc că Dumnezeu lucrează, că Dumnezeu este la lucru în viețile oamenilor, că Dumnezeu răspunde rugăciunilor, că Dumnezeu încă folosește Scripturile pentru a ne spune lucruri noi. În al doilea rând, mărturisirea credinței ne aduce la conștiință adevăruri care nu pot fi dezbătute. Cineva poate să nu fie de acord cu ceea ce are pastorul de spus în predică, dar nu-ți pot spune ție că ceea ce ai experimentat nu s-a întâmplat. Mărturisirea greșelilor este și necesară. De fiecare dată când un grup se întâlnește, oamenii se pot simți ofențați sau răniți. Când acest lucru se întâmplă, cineva trebuie să spună “îmi pare rău” înainte ca durerea să se transforme în amărăciune sau furie. Un loc și un moment unde oamenii pot spune “am fost rănit “ și unde ceilalți pot spune “îmi pare rău” va fi o dovadă a harului și a păcii unde furia se va transforma în iubire. Și iubirea este cea care Îi aduce slavă lui Dumnezeu.

Întrebări de discutat

1. Care sunt modalitățile creative prin care eu pot da dovadă de har, pace, iubire și suport față de cei din biserica mea sau din grupul de tineret?
2. Pe cine din biserica mea sau din grupul de tineret trebuie să iert?
3. Cui din biserica mea sau din grupul de tineret trebuie să-i spun "Îmi pare rău"?
4. Ce scopuri are Dumnezeu pentru biserica noastră sau pentru grupul de tineret pe care nu le-am putut împlini de unul singur și am avut nevoie de toți ceilalți?

4.4 Așteptare în liniște: tăcerea și postul

Întrebare: Viața mea este așa de ocupată. Este ceva ce ar trebui să încetez să fac pentru a-mi întări umblarea creștină?

Răspunsul simplu este: "Da". Încă de la început (Geneza 2), Dumnezeu ne-a îndemnat la odihnă, la un timp liniștit, la vremea Sabatului. Deci dorința ta de a nu mai fi atât de ocupat este un impuls bun și sfânt. Dar chiar dacă îți iei o zi de Sabat în fiecare săptămână, tot vor mai exista momente în decursul săptămânii în care vei vrea să introduci momente de liniște și odihnă. Două dintre modalitățile prin care creștinii, în decursul istoriei, se opreau din alte activități pentru a-și întări credința au fost tăcerea și postul, ca și discipline spirituale. Aici sunt câteva îndrumări pentru a începe aceste două discipline spirituale în viața ta.

Cunoaște-ți motivația. Dacă ești nervos pe părinții tăi și ai decis să nu mai vorbești cu ei, aceasta nu este o disciplină spirituală a tăcerii. A sări peste o masă în scopul de a pierde câteva kilograme este o dietă, nu un post spiritual. Scopul tuturor disciplinelor spirituale este acela de a se aplica textul din Iacov 4:8 (Apropiati-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi.) în viețile noastre. Dacă iei asta în serios, câteva lucruri se vor întâmpla.

Primul lucru care se va întâmpla este că îl vei cunoaște mai bine pe Dumnezeu. Psalmul 46:10 spune: "Opriți-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu." Când căutăm locuri liniștite și devenim liniștiți, vocea șoptită a lui Dumnezeu și modul subtil în care lucrează Duhul Sfânt devin ușor de recunoscut.

O parte a atingerii stării de liniște constă în "a te opri", a-ți lua timp pentru asta.. Și atunci când "ne oprim" observăm mult mai mult. Asta pentru că înțelesul se intensifică cu timpul. De exemplu, dacă mergi la

un muzeu de artă și privești o pictură doar pentru câteva secunde, vei observa culorile, formele sau personajele din pictură. Dar dacă vei privi aceeași pictură câteva minute sau ore vei începe să observi adevăruri mai intense. Adevăruri ca felul în care culorile interacționează una cu cealaltă, că artistul a folosit mai multe nuanțe de culoare și nu doar una singură, că vopseaua are o textură, că artistul a pus detalii minunate în fundal pe care le-ai trecut cu vederea, felul în care personajele din pictură interacționează unul cu celălalt. În același mod, atunci când noi "ne oprim" observăm mult mai multe despre ceea ce ne înconjoară. O parte din a fi un creștin matur este simplul fapt că suntem conștienți de locul în care suntem (Coloseni 4:2) și ne punem întrebarea "Cum mă poate folosi Dumnezeu aici?"

O a treia lecție pe care o învățăm prin practicarea liniștii și postulului este cât de egocentrici suntem cu adevărat. Când postim o masă și ne simțim înfometate, ne ajută să ne amintim de toți cei care vor mânca o singură masă pe zi și de milioanele de persoane care au mult mai puțin decât noi și care se duc la culcare înfometate în fiecare zi. Alegând să nu mai vorbim, găsim legătura cu cei care au un astfel de handicap și de asemenea nu-și pot folosi simțurile. Dintr-odată, devenim una cu orbii, surzii, mușii și invalizii.

Dacă încă mai ai probleme în a-ți găsi un loc în care să poți practica tăcerea, încearcă să ieși din oraș (dacă locuiești în oraș) sau îndepărtează-te de toți oamenii din sat. Când ne înconjurăm de clădiri făcute de oameni, mașini făcute de oameni și alte lucruri făcute de mâna omului sau chiar și de o mulțime de alți oameni, este ușor să ne gândim la măreția umană. Dar scopul nostru este să ne gândim la măreția lui Dumnezeu (Deuteronom 32:2, Luca 9:43). Deci du-te undeva unde vei putea fi înconjurat de ceea ce Dumnezeu a creat: copacii, munții, oceanul, dealurile sau animalele create de Dumnezeu. Îndepărtează-te de televizor sau radio, problemele familiale sau prietenii. Caută-L pe Dumnezeu de unul singur, oprindu-te, luându-ți timp pentru tăcere și post și sunt sigur că vei găsi ceea ce cauți.

Întrebări de discutat

1. Când a fost ultima oară când mi-am luat cu adevărat un Sabat (zi de odihnă) și a fost liniștită?
2. Unde mă pot duce ca să fiu înconjurat de creația lui Dumnezeu?
3. Ce ar putea Dumnezeu să-mi arate dacă îmi iau timp să privesc cu adevărat la vecinii mei, la școală și biserică sau la grupul de tineret?
4. La ce lucruri din viața mea și din programul meu trebuie să renunț pentru a avea momente de tăcere și post?

capitolul cinci

SLUJIREA: DE CE SLUJIM

5.1 Așa vrea Dumnezeu

5.2 Cu toții suntem copiii lui Dumnezeu

5.3 Dumnezeu are controlul

5.4 Suntem cu toții preoții lui Dumnezeu

de Sabine Wielk și Tim Evans

5.1 Așa vrea Dumnezeu

Întrebare: Îți pasă lui Dumnezeu sau vrea El ca eu să fac ceva pentru țările sărace sau în legătură cu epidemia de SIDA, foametea mondială sau sărăcia extremă?

Desigur! Îți pasă! Cum putem să ne iubim aproapele (așa cum Isus ne cere – Matei 22:37-40), dacă nu ne pasă de problemele care îi afectează pe ceilalți?

Suntem conectați unii cu alții prin diferite legături. Deși aceste legături pot lua forme diferite, ele există pretutindeni și prezența lor face să depindem unii de alții. Uneori se poate ca această legătură să fie cerșetorul de pe strada ta care îți cere un pahar cu apă și ceva de mâncare. Ar putea fi copilul de pe stradă care are nevoie de îmbrăcăminte curată. Sau ar putea fi eticheta unui produs pe care vrei să-l cumperi. Uneori eticheta arată că produsul a fost fabricat în țara ta, alteleori în cealaltă parte a globului. Cu aceste legături, în orice formă ar fi, pur și simplu văzând oamenii din calea ta, pe internet sau la știrile de la televizor - aceste legături vin legate de o responsabilitate. Tu poți să te prefaci că nu-l vezi, dar cerșetorul tot acolo va fi și tu vei continua să-l vezi.

Te poți prefaca că acel copil din stradă nu are nevoie de ajutor, dar când se uită la tine și îți cere ajutor, cum îi vei răspunde? Nu te poți minți pe tine însuși, spunând că toată lumea e fericită. Nu poți pretinde că-ți poți trăi viața fără să te intersecți cu alți oameni din jurul tău, cei care conduc autobuzul cu care mergi, care gătesc mâncarea pe care o mănânci și cei care produc lucrurile pe care le cumperi. Îți pasă de ei? Oare noi ca oameni ne iubim aproapele, care trăiește la câțiva metri de casa noastră la fel ca și pe cei care trăiesc foarte departe de noi?

Și ce înseamnă oare “a iubi”? Subiectul menționat în aceste întrebări este cam copleșitor. Nimeni nu poate rezolva aceste probleme de unul singur. Așa că unde trebuie să începem? În Scripturi

Dumnezeu a poruncit poporului Său să facă dreptate, să iubească mila și să umble smerit cu Dumnezeu (Mica 6:8). Oare ar putea acest sfat să fie punctul de pornire? Uitați-vă la Isaia 1:16-17, Psalmul 10, Matei 5, Luca 4, 1 Ioan 3:16. Când citești Evangheliile, ce fel de Dumnezeu vezi tu? Cum se comportă Isus cu oamenii pe care-i întâlnește? De cine-l pasă Lui?

5.2 Cu toții suntem copiii lui Dumnezeu

Întrebare: Aud de multe ori vorbindu-se despre cei “salvați” și cei “nesalvați” în biserica mea și oameni spunând că trebuie să-i facem pe cei “nesalvați” să fie tot mai mult asemenea nouă. Să-i facem pe ei ca noi este scopul slujirii noastre?

Trebuie să ne amintim că, vorbind despre “salvarea” oamenilor, vorbim despre vindecarea, răscumpărarea și acelor lucruri care au fost stricate. Dumnezeu face acest lucru. Și de foarte multe ori, El alege să realizeze aceste lucruri prin ceea ce noi spunem sau facem. Să facem mai mulți “ca noi” nu poate fi niciodată scopul unei lucrări. Lucrarea se naște din dragostea față de Dumnezeu și față de oameni (vezi 5.1) și aceasta ne conduce la întrebări de genul: de ce facem lucrurile pe care le facem sau de ce suntem așa cum suntem. Dacă viețile noastre reflectă iubirea față de Dumnezeu, alții vor fi îndemnați să-L urmeze pe El.

Imaginează-ți că să-L urmezi pe Hristos este cel mai bun lucru care ți s-a întâmplat vreodată. N-ai vrea și ca alții să știe lucrul acesta? Nu ai vrea ca și cei din jurul tău să-L cunoască pe Isus? Poate că ne va ajuta dacă privim salvarea și răscumpărarea ca pe un proces continuu. Da, suntem refăcuți **în** și **prin** Isus Hristos. Dar, trăind pe acest pământ, în fiecare zi experimentăm suferința produsă de relațiile distruse, provocările de la școală sau de la locul de muncă și nevoia noastră proprie de a iubi și a fi iubiți tot mai mult. Așa că în fiecare zi ne uităm la Dumnezeu pentru refacere și vindecare. Și în fiecare zi, nevoia noastră de a iubi tot mai mult, ne va inspira și ne va încuraja să arătăm această iubire oamenilor din jurul nostru. Și aceasta va aduce refacere și vindecare în oamenii din jurul nostru. Dacă citești istorisirile din Evanghelii și din cartea Faptele Apostolilor, poți găsi ce L-a motivat pe Isus să slujească oamenilor din jurul Lui? Oare a făcut lucrul acesta ca

să aibă cât mai mulți oameni care să-L urmeze? Citește Luca 5:15-16. Ce i-a motivat pe oameni să le spună altora despre Isus? A fost pur și simplu ca să poată spune că sunt mai mulți în grupul de "urmași" ai lui Isus? Sau a fost pentru că au găsit ceva care le-a transformat viața, i-a salvat, și ar fi vrut ca toți să știe despre aceasta? (precum femeia din Ioan 4)

5.3 Dumnezeu are controlul

Întrebare: Câteodată am impresia că fac multe lucruri pentru Dumnezeu ca și cum El Și-ar lua liber. Unde e Dumnezeu când eu, grupul de tineret, sau biserica mea suntem în misiune?

Există o statuie a lui Isus în Soweto, Africa de Sud. Niște oameni înarmați au intrat în biserică în anii apartheid-ului, l-au prins pe preot, l-au tras în fața statuii lui Isus, și apoi l-au făcut să se uite cum împușcau mâinile statuii. Deci acum acolo este o statuie a lui Isus fără mâini. Poți găsi pozele pe internet (caută Regina Mundi, numele bisericii).

Statuia aceasta fără mâini este o imagine bună pentru Isus, pentru Dumnezeu și pentru modul în care alege să lucreze prin noi. Noi suntem mâinile și picioarele Lui. Așa că atunci când noi, ca și grup de tineret, ca și biserică sau ca persoană individuală “facem lucrare” poate părea că o facem pentru Dumnezeu și că El Și-a luat liber.

Dar oare este chiar așa? Imaginează-ți, Dumnezeu este chiar acolo cu tine tot timpul. Poți să vezi asta, că El este acel prieten al tău, care este alături de tine când te apleci și-ți bagi mâinile în pământ ca să cureți grădina vecinului tău bătrân. Sau că El muncește alături de tine când zugrăvești peretele școlii, sau vine cu tine când vizitezi pe cineva în spital. Când Isus S-a întors în Cer, Le-a spus ucenicilor că va trimite Duhul Sfânt ca să aibă tăria să-l fie martori. Și chiar așa a și făcut. Suntem cu toții chemați să trăim viețile noastre în comuniune cu Isus. Duhul Său Sfânt lucrează în noi și ne dă puterea de a-l sluji. Așa că ce-ar fi să începem să-L vedem pe El fiind la lucru în acea doamnă în vârstă care aduce flori la biserică pentru ca locul să arate bine? Sau în copilul care dansează când ea cântă?

5.4 Suntem cu toții preoții lui Dumnezeu

Întrebare: Cred că am câteva idei bune pentru a-i ajuta pe alții, dar nu sunt pastor sau măcar lider al grupului de tineret. Ar trebui ca eu doar să-i las pe ei să-și facă slujba?

Poate cineva să găsească un pasaj în Biblie care spune că liderul face totul în biserică? Rolul liderului nu este niciodată să facă "totul". Biserica este vie numai când funcționează ca un colectiv. Este un trup al credincioșilor, care a fost chemat să fie UNA, să slujească împreună (Efeseni 4:1-6).

Niciodată să nu te temi să-i ajuți pe alții, nici să împărtășești ideile tale cu liderii. Ce spune Pavel despre trupul credincioșilor în 1 Corinteni 12? Fiecare credincios are rolul său.

Rădăcina semnificației slujirii este "să tinzi înspre nevoile oamenilor" să fii activ în vindecarea și purtarea de grijă față de oamenii în nevoie. Noi credem într-un Dumnezeu care a venit nu ca să l se slujească, ci ca să trăiască o viață servindu-i pe alții. (Matei 20:25 până la sfârșitul capitolului). Viața creștinului este modelată de dragostea unii față de alții și dragostea față de Dumnezeu. Prin urmare, orice lucrare își găsește rădăcina în chemarea de a-L iubi pe Dumnezeu și de a ne iubi unii pe alții.

Noi slujim pentru că noi trebuie să fim oameni modelați după asemănarea cu Hristos, care a renunțat la Sine Însuși pentru interesele și nevoile altora (Filipeni 2:4-11). Fiind astfel de oameni, noi îi vom trata pe cei din jurul nostru așa cum El ar face-o, cu dragoste, respect și grijă. Când biserica trăiește în felul acesta va confirma realitatea existenței lui Dumnezeu și a iubirii Sale față de lume.

Apostolul Pavel folosește imaginea unui trup în 1 Corinteni 12 pentru a descrie cum fiecare urmaș al lui Hristos este important și are daruri. El insistă că fiecare parte a trupului, prin urmare fiecare dintre

noi, suntem importanți și nu există părți nefolositoare, care ar putea doar să stea în spate și să privească. Și în 1 Timotei 4, el îl încurajează pe prietenul său Timotei să fie încrezător și să fie un exemplu pentru alți credincioși.

Așa că nu avem nici o scuză ca să-i lăsăm doar pe ceilalți să își facă slujba, pentru că este la fel de mult și responsabilitatea noastră să-l slujim lui Dumnezeu, să slujim oamenilor, să împărtășim ideile pe care le avem și să găsim metode prin care să punem aceste idei în practică. Nu avem nevoie de o slujbă sau de un titlu să facem acest lucru. Dar în același timp, trebuie să facem acest lucru bine, într-un mod în care să fie un exemplu și inspirație pentru alții. În felul acesta ei vor începe să împărtășească ideile tale și te vor ajuta să găsești moduri în care să slujești folosindu-ți darurile.

Deci cine sunt oamenii din jurul tău care te-ar putea ajuta să îți transformi ideile în realitate? Să sperăm că cei care au fost amintiți în întrebarea de introducere și care au "o slujbă" vor deveni partenerii tăi și te vor sprijini. S-ar putea să fii surprins că și alții au idei asemănătoare și că ați putea să dezvoltați aceste idei împreună. Și cum ar putea ideile tale, puse în practică, să servească altora și, prin aceasta, să servească lui Dumnezeu? Ce te motivează? Sunt ideile tale, puse în acțiune, de folos în zidirea Împărăției lui Dumnezeu? Ești implicat activ în a împărtăși iubirea Lui cu oamenii cu care ai contact?

capitolul șase

SLUJIREA: CUI SLUJIM

- 6.1 Celor pierduți
- 6.2 Celor mai neînsemnați
- 6.3 Unii altora
- 6.4 Pământului

de Kyle Himmelwright

6.1 Celor pierduți

Întrebare: Isus spune că El a venit să caute și să salveze ce era pierdut. Vreau să calc pe urmele lui Isus, oare cum pot face acest lucru?

Isus într-adevăr a venit să “caute și să salveze” pe cei pierduți. Prin puterea Duhului Său cel Sfânt, Harul lui Dumnezeu caută oameni cu care să aibă o relație, chiar înainte ca ei să își dea seama că Dumnezeu îi caută. Când decid să își dea viața lui Dumnezeu, este chiar Domnul care îi salvează. Noi nu trebuie să “căutăm și să salvăm” în acest fel. Ce avem noi de făcut este să umblăm zilnic în asemănarea cu Hristos, și când oamenii ne văd, vor avea o imagine clară despre cum este Domnul Isus. Dacă spui: “Vreau să calc pe urmele lui Isus” înseamnă că ai început deja să faci lucrul acesta.

Călătoria de a merge pe urmele lui Isus începe când recunoaștem că Isus, ca Fiu al lui Dumnezeu, este demn de a fi urmat. Totuși, simplul fapt că vrem să-L urmăm pe Isus nu este de ajuns. Mai întâi trebuie să aflăm Cine a fost Isus pe acest pământ, și de ce Și-a lăsat urma pașilor Săi acolo unde a făcut-o. Citiți una dintre primele trei cărți ale Noului Testament. Unde Și-a lăsat Isus urmele pașilor Săi? Cu cine a umblat Isus? Când răspundem la aceste întrebări, vom înțelege mai bine unde și cu cine trebuie să umblăm.

Întrebări de discutat

1. De ce te-a așezat Dumnezeu acolo unde ești? Cu cine te asociezi?
2. Cum poți arăta dragostea lui Hristos oamenilor din viața ta?
1. 3. Te-ai uitat vreodată la anumite persoane și ai crezut că sunt făcuți să facă ceea ce fac?
3. De ce ai crezut acest lucru? Ce-i face perfecți pentru acea lucrare sau slujbă?

6.2 Celor mai neînsemnați

Întrebare: Vreau să-mi văd prietenii salvați, dar este oare evanghelizarea lor singurul mod în care pot să-i slujesc?

Orice persoană are o sferă de influență, un colțișor în lumea asta mare unde ce spunem și ce facem are un efect asupra oamenilor. Să recunoști că prietenii tăi au nevoie de o relație cu Dumnezeu și că tu poți face o diferență în viața lor, este o realizare profundă. La fel de profund este să îți dai seama că slujirea ta e mai mult decât doar evanghelizarea. Aici intră în joc biserica. Pavel, primul misionar, a comparat biserica lui Dumnezeu cu trupul omenesc. Fiecare parte a trupului trebuie să-și facă treaba pentru o bună funcționare. Ca să afli ce parte a "trupului" ești tu, și la ce lucrare te cheamă Dumnezeu, iată câteva lucruri care te-ar putea ajuta.

Mai întâi, te poți ruga pentru aceasta. Dumnezeu te-a înzestrat cu daruri pentru un scop anume. Acest scop nu este ceva ce El vrea să țină ascuns de tine dar El vrea ca tu să-l cauți. Când ne rugăm, căutăm și găsim ceea ce are Dumnezeu cel mai bun pentru noi.

În al doilea rând, gândește-te cum te-a înzestrat Dumnezeu cu daruri. Îți faci prieteni ușor? Ești binecuvântat cu talent muzical? Ai un succes deosebit într-un anumit aspect al vieții? Dacă Dumnezeu te-a înzestrat într-o anumită arie, poate că El a făcut-o pentru ca tu să-ți dăruiești aceste talente spre gloria și slujirea Lui.

Pasul următor, întreabă oamenii care te cunosc ce daruri pentru slujire văd ei în tine. De multe ori noi dăm greș în a vedea propriile daruri pentru că presupunem că acesta este doar felul nostru de a fi. Alteori, avem tendința să fim prea critici, nevoind să ne dăm nici un pic de credit pentru lucrurile pe care Dumnezeu ne-a abilitat să le facem.

În final, fă voluntariat în mai multe slije diferite ca să afli ce pasiuni au fost puse de Dumnezeu în inima ta. De multe ori nu ne dăm

seama ce oportunitate uimitoare de slujire poate fi o situație până când nu ne implicăm și experimentăm personal.

Când căutăm voia lui Dumnezeu prin rugăciune, reflectând la darurile noastre, la conversațiile cu alții și la experiența personală, El ne dă claritate.

Întrebări de discutat

1. Citește Matei 25:31-46. Conform cu acest pasaj, cine sunt “cei mai neînsemnați”?
2. Cu câți dintre acești “cei mai neînsemnați” ai contact în fiecare zi?
3. Care sunt unele daruri pe care deja ți-ai dat seama că le ai?
4. Cum îți poți folosi darurile pentru a îndeplini responsabilitățile trupului (bisericii)?

6.3 Unii altora

Întrebare: Adesea cred că mulți creștini nu sunt foarte amabili unii cu ceilalți și ar trebui să se comporte mai bine. Are Biblia ceva de spus în legătură cu acest lucru?

Poți să recunoști un italian după limba pe care o vorbește, poți să recunoști un polițist după uniformă. Poți să recunoști un copil după mărimea corpului său, iar Ioan 13:34-35 spune că poți să recunoști un urmaș al lui Isus după dragostea sa. Ca și creștini, suntem chemați la o dragoste dincolo de familia și de prietenii noștri apropiați. În timpul predicii de pe munte din Matei 5, Isus Și-a provocat ascultătorii să-i iubescă chiar și pe aceia care-i urăsc.

Biblia este o carte vastă, dar Isus a spus că poate fi sumarizată în două idei cheie: Să-L iubim pe Dumnezeu cu tot ceea ce suntem și să-i iubim pe oamenii cu care venim în contact la fel de mult cum ne iubim pe noi înșine. Dumnezeu este iubire (1 Ioan 4:8) și El a demonstrat acest lucru prin faptul că a dat pe singurul Său Fiu să moară pentru noi, pe când noi eram încă păcătoși (Romani 5:8). Dacă esența lui Dumnezeu este iubirea, putem noi să ne numim cu adevărat "creștini" dacă nu suntem în stare să-i iubim pe cei pentru care Isus a murit?

Întrebări de discutat

1. Ce este absolut esențial pentru a ajunge la cei din lumea noastră pentru Hristos?
2. Pentru a ajunge la cei din lume, ce rol joacă o clădire? Dar Biblia? Sau un pastor hirotonisit? Muzica? O denominațiune? Banii?
3. Câte dintre certurile din biserică sunt bazate pe probleme non-esențiale?
4. Ce ne învață Matei 18:21-35 despre iertare?

6.4 Pământului

Întrebare: Mă simt mai aproape de Dumnezeu când sunt afară în natură dar oare-i pasă lui Dumnezeu de mediul înconjurător sau de animalele pe cale de dispariție?

Primul capitol din Biblie ne spune că, după ce a creat lumea întregă, Dumnezeu a făcut un pas înapoi, a analizat rezultatele și a spus că “este bine”. De la cer, pământ și apele pe care Dumnezeu le-a creat, până la animalele care umblau, înotau sau zburau, Dumnezeu era fericit cu ce a făcut. Și cu Adam și Eva, Dumnezeu era foarte fericit. În infinita Lui înțelepciune, El a creat un echilibru al existenței, unde animalele care nu puteau să înoate, aveau pământ uscat să poată umbla și mâncare destulă ca să se poată hrăni. Peștii aveau apă și pentru păsări El a creat văzduhul. Existau miliarde de organisme și erau toate puse împreună într-o capodoperă Dumnezeiască.

Capitolul întâi din Geneza îl arată pe Dumnezeu dându-le lui Adam și Evei o singură instrucțiune: să aibă grijă de creația Lui. De fiecare dată când oamenii distrug un habitat natural ca să poată construi o autostradă sau un mall, distrugem echilibrul fragil și ordinea naturală a creației lui Dumnezeu. Când alegem mai degrabă să folosim și să distrugem decât să reciclăm, când preferăm comoditatea mai bine decât durabilitatea și consumăm mai repede decât creația naturală poate produce, noi denaturăm creația lui Dumnezeu, la fel de sigur precum ar fi să pui un X în mijlocul tabloului “Mona Lisa” a lui Leonardo Da Vinci.

La fel cum un pictor celebru își semnează capodopera, “cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui” (Psalmul 19). Cu alte cuvinte, știm ceva despre Dumnezeu pentru că l-am văzut capodopera.

Pavel a înțeles că și creația este o mărturie fără cuvinte despre Dumnezeu. El a scris: “În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui

veșnică și Dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți” (Romani 1:20). Când dăm greș în a avea grijă de creația Lui, nu numai că arătăm lipsă de respect față de natura Sa creativă, dar și denaturăm revelația Sa personală.

Întrebări de discutat:

1. Dacă Dumnezeu ar face acum un pas înapoi și Și-ar re-analiza creația Sa, ar mai numi-o “bună”?
2. Când privim la creația lui Dumnezeu, unde îl putem vedea pe El?
3. Citiți Matei 10:29. Ce ne spune acest verset despre cât de mult îi pasă lui Dumnezeu de creația Sa?
4. Citiți Coloseni 1:19-20. Isus planifică să împace doar omenirea cu Sine, sau această împăcare este mai cuprinzătoare de atât?

